

Margaretha Jiderdal 1946-2020

Begravning torsdag den 27 mars 2020 i Skogskapellet,
Skogskyrkogården



Inledningsmusik: En stund på jorden - Laleh

Vi är idag samlade här i Skogskapellet för att ta avsked av Margaretha Jiderdal, men vi samlas också för att minnas och för att hedra henne, och för att tacka Margaretha för allt som hon har gett till var och en av er. Det har smyckats med blommor och det har valts musik för att idag göra den här avskedsdagen till något riktigt fint. Vi har även tänd ljus som jag tänker får symbolisera det ljus som Margaretha har tänd inom var och en av er. Ett ljus som även om Margaretha nu är borta, aldrig kommer att dö ut. Det är ingen lätt dag när man samlas för att ta avsked av någon man älskar. Margaretha finns inte längre bland er och den röst ni känner igen varje tonfall i har tystnat. Det blir en tomhet runt er och inom er. Men jag tror att när ni blundar, så kan ni fortfarande se henne. Ni kan fortfarande höra hennes skratt inombords. För det är nu inom er som hon får leva vidare. Ni får ta med er henne i era tankar och i era hjärtan.

När vi människor dör, som vi alla en dag måste göra så kan vi inte ta med oss något av allt det som vi samlat på oss. Men allting som vi under vårt liv har gett till andra., det kommer alltid att finnas kvar. All den kärlek som Margaretha har gett till er finns kvar inom var och en av er. Ni som är här, Ni känner Margaretha på ett sätt som bara ni kan göra. Som en maka, som en Mamma, som en mormor, en släkting eller som en kär vän. Ni känner henne allra bäst vem hon var för er. Ni sitter alla inne på egna tankar och egna minnen. När ni tänker på Margaretha så kommer det säkert komma upp massor av olika minnen och tankar. Säkert sitter ni på mängder av skratt. Men ibland kanske också av tårar och sorg. För livet är så. Livet är fyllt både med glädje och med sorg.

Jag själv kände tyvärr aldrig Margaretha men ni i familjen, Bertil, Mona och Weronica, gav mig en bild av en fin person. En kärleksfull och glad kvinna. När ni berättade för mig om att hon så ofta skrattade och var glad. Så kunde jag också se det i er. Ni fylldes själva av den glädjen när ni berättade om den. Man kunde se i era ögon att hon fanns kvar där inom er. När ni pratade om henne så fanns det så mycket fint. Ni döttrar berättade om er mamma som en mamma som alltid ställt upp och alltid funnits där för er. Skrattet och glädjen var något som verkar alltid ha symboliserat henne. Även om det var svårt att kanske få det bevarat på en bild som kan ramas in som ett fysiskt minne så finns det i stället inramat inom er.

Margaretha var som ni sa, En ”Tigermamma” en mamma som alltid skyddade sina barn och som alltid var hård men rättvis. Ni visste alltid vart ni hade henne, och ni har många fina historier som ni tillsammans fått uppleva med Margaretha. Minnen och historier som ni alltid kan bevara. Dela det som ni vill också gärna vidare. Berätta om er mamma, så får hon på så vis leva vidare även till nya generationer.

Musik: Jocke spelar "Supermarket Flowers" - Ed Sheeran

"Ibland liksom hejdar sig tiden ett slag och någonting alldeles oväntat sker. Världen förändrar sig varje dag men ibland, blir den aldrig densamma mer." - Alf Henriksson

Idag är det en sådan stund där vi känner att det aldrig mer blir det samma. Det blir inte längre så som det en gång varit. Saker i era liv har förändrats för alltid. Precis som det en gång tidigare gjordes för dig Bertil. Fast då på ett mer positivt sätt än nu. Då du för många år sen sa "Jag tänker aldrig gifta mig" Du jobbade då på Ahlsell precis som Margaretha. För det var där ni träffades. Ni var då arbetskamrater. Men din tanke att du aldrig skulle gifta dig höll inte för en decemberdag 1976 så blev du och Margaretha man och hustru. Du berättade för mig att ni två aldrig har bråkat. Kärleken mellan er var stark och kärleken är fortfarande stark mellan er och kommer så alltid att vara. Även om inte Margaretha nu finns nära dig fysiskt så finns hon inom dig. Kärleken till henne är fortfarande levande och den kärleken märker man av när du pratar om henne. Du har ett leende och ögon som lyser när du berättar om hur ni en gång dansade. Du berättade att ni alltid dansade när det fanns tillfälle för det. Både på jobbet och på fest hemma. Ha dansen kvar i dina minnen och tankar. Fortsätt att glädjas över det som ni tillsammans delat, för det är ju så mycket fint ni tillsammans haft. När Margaretha inte längre finns här nu, så finns hon ändå kvar i musiken ni dansade till.

Hon finns också kvar i era döttrar. I deras skratt. Mona sa på mötet när vi träffades att du och Margaretha var så sjukt synkade med varandra. Att Ni var ett då, och det är ni fortfarande. Du kände henne utan och innan till. Så jag tror att i allt du och ni gör så kommer hon att finnas med både i dina tankar och i dina framtida beslut. Du vet nog vad hon skulle sagt om hon fanns vid din sida fortfarande. Så låt henne vara kvar där, även om det inte längre är på samma sätt. Tänk som ni berättade att Margaretha ofta tänkte. "Det ordnar sig".

Jag skulle vilja läsa en dikt som är skriven av Henry Scott. en dikt som jag tror är bra att ha med sig. Både i vardagen men kanske extra mycket när det känns extra tungt. Det känns som att det kanske är ord som Margaretha också skulle kunnat dela till er.

Dikt: Döden betyder ingenting – Henry Scott

Döden betyder ingenting. Jag har bara dragit mig tillbaka till ett annat rum. Jag är Jag, Du är Du. Allt vi var för varandra, det är vi fortfarande. Kalla mig vid mitt vanliga namn. Tala till mig sådär som Du alltid gjort. Ändra inte Ditt tonfall, Håll sorgen borta från Din röst. Sluta inte skratta åt våra gemensamma små skämt. Skratta som vi alltid har gjort. Var med mig. Le mot mig. Tänk på mig. Låt alltid mitt namn finnas med Er där hemma. Uttala det som ingenting hänt, sorglöst Utan spår av skuggor. Låt livet gå vidare med samma innebörd som tidigare. Det går vidare därför att det måste gå vidare. Döden är ju ändå bara ett tillfälligt avbrott i vår gemenskap. Varför skulle du sluta tänka på mig för att Du inte längre kan se mig. Jag väntar på Dig någonstans väldigt nära. Allt är väl.

Musik: Jocke spelar "Du är för alltid en del utav mig" - Lars Berghagen

Vi har kommit till en stund där vi får ta avsked av Margaretha, och när vi tar avsked en sån här dag så är det farväl vi många gånger säger. Far-Väl. För nu får du Margaretha fara på nya resor och nya äventyr.

Avsked – 3 blommor.

"En gång skall du vara en av dem som levat för längesen. Jorden skall minnas Dig så som den minns gräset och skogarna, det multnade lövet. Så som myllan minns och så som bergen minns vindarna. Din frid skall vara oändlig så som havet."

Pär Lagerkvist – Anhöriga tar sitt avsked

Musik: Into the west – Annie Lennox

När någon vi håller nära går bort så kan det kännas tung och jobbigt men även om det kan bli svårt och jobbigt så ska man låta det vara det. Sorgen har sin roll att spela, och det är inget som ni ska trycka undan eller försöka glömma bort. Vi skall bära den med oss resten av livet. Men vi ska bära den tillsammans med den glädje som den också inneburit. Vi ska omvandla den djupa sorgen efter en förlust till något fint. Till något som kan ge oss en ny mening. För det är som Harry Martinsson en gång skrev;

"Varje djup sorg har en förlorad glädje till föremål. Tappa inte bort denna riktning. Låt inte sorgen glömma sitt ärende. Sorgen är den djupaste ära som glädjen kan få"

Varken jag eller någon annan vet vad som händer när vi dör. Det är kanske den största gåtan vi alla har. Det finns en tro inom religionen att vi kommer någon annanstans sen. Att vi färdas till den himmelska evigheten, där allt är så mycket bättre än vi kan tänka oss. Astrid Lindgren skrev historien om Bröderna Lejonhjärta och om Nangijala, en plats där det är en tid för sagorna och lägereldarna. Vad vi vill tro, bestämmer var och en själva. Men hoppet att det finns något mer efter det här är en fin tanke tycker jag.

Ni i familjen skickade till mig en fin text som är skriven av Ulla Söderström, en läkare som jobbat mycket med människor som varit i livets sista skede. Så här skriver hon i boken Livets sista tid:

"Tänk dig att du står vid havsstranden en sommarkväll och ser ett vackert fartyg som förbereds för avfärd. Seglen hissas. När kvällsbriserna kommer fylls seglen och båten glider ut på det öppna havet. Du följer den med blicken när den far mot solnedgången. Den blir mindre och mindre och till slut försvinner den som en liten prick vid horisonten. Då hör du någon vid din sida säga: "Nu har hon lämnat oss". Lämnat oss för vad? Detta att hon blivit mindre och till slut försvann är ju bara som du ser det. I själva verket är hon lika stor och vacker som när hon låg vid stranden! Just när du hör rösten som säger att hon lämnat oss, finns det kanske någon på en annan strand som ser henne dyka upp vid horisonten. Någon som väntar på att få ta emot just henne när hon når sin nya hamn."

När vi snart går ut härifrån ut till våren och vardagen så ta med er minnet och kärleken

som finns kvar. Stanna upp i dom stunder ni har där ni tänker på just er Margaretha. Vare sig det är barndomsminnen eller från dom äldre dagarna. När ni plockar svamp i skogen eller när ni åker på semester så ha Margaretha med er. En del av er kommer säkert alltid minnas henne när ni är med djur som hästar, kaniner eller något annat. En del kanske kommer att tänka på Margaretha i stunder där ni shoppar för som du sa Bertil, så hade Margaretha svart bälte i just shopping. Kanske är det bara ett skratt ni hör som får er att påminnas om henne, eller kanske minns ni ett telefonsamtal. Vad det än är, Så minns, skratta, gråt och dela gärna med er om ni vill.

Tanken var att det skulle varit en minnesstund här efteråt men då världen är som den är just nu så har det blivit lite ändringar, men ni Mona och Weronica kom och tänka på en julafton för länge sen som av någon anledning inte blev av. Ni hade försökt samla alla i familjen men det gick liksom inte. Er Mamma hade då sagt ”Det kommer fler dagar” man kan ju fira julafton en annan gång. Som om inga problem fanns. Det har nu blivit en grej mellan er om något inte blir som tänkt ”Det kommer fler dagar”.

Ni kommer minnas Margaretha, ni kommer att tänka på henne och hedra henne på många sätt. Och även om det inte just nu blir den där minnesstunden efter denna ceremoni så tar vi Margaretha med oss och säger som hon ”Det kommer fler dagar” Vi ska nu få lyssna på en sista låt. En låt som ni i familjen valt. En låt som får er att tänka på Margaretha och minnas hennes glädje och hennes kärlek.

Avslutningsmusik: Turistens klagan – C. Vreeswijk

